

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 16P/16/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216214902
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Czafiková
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2017:4216214902.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou Mgr. Monikou Czafikovou vo veci starostlivosti o dieťa: H. A., X.. XX.XX.XXXX, L. N. H., v konaní počas maloletosti zastúpený matkou, dieťa rodičov: matka - B. V., X.. XX.XX.XXXX, V. L. J. XXX/XX, J., otec - H. J. L., X.. XX.XX.XXXX, V. L. D. XXXXX/XX, L. - J. L., V..Č.. L. R. X, L., o návrhu na zvýšenie výživného takto

rozhodol:

Súd zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca na plnoletého H. A., X.. XX.X.XXXX zo sumy 19,92 eur mesačne na sumu 90,-eur mesačne, ktorú sumu je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám plnoletého dieťaťa počnúc od 16.9.2016.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Za obdobie od 16.9.2016 do 30.6.2017 má otec nedoplatok na zročnom výživnom vo výške 845,10 eur, ktorý súd otcovi povoľuje zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 30,-eur spolu s bežným výživným k rukám plnoletého dieťaťa počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku tak, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu v Kežmarku č. k. P 53/00-73 zo dňa 5.4.2005 v časti vyživovacej povinnosti otca na dieťa.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 16.09.2016 podala matka ako zákonná zástupkyňa v tom čase maloletého dieťaťa na tunajší súd návrh, ktorým sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa zo sumy 19,92 eur mesačne na sumu 200,00 eur mesačne počnúc od 01.09.2016. Okresný súd Komárno vec postúpil miestne príslušnému Okresnému súdu Kežmarok, ktorý uznesením č.k. 5P/22/2016-28 zo dňa 06.12.2016 preniesol miestnu príslušnosť na Okresný súd Komárno, ktorému bol spis zaslaný dňa 01.02.2017.

2. V návrhu matka uvádza, že rozsudkom Okresného súdu v Kežmarku Nc 708/99-14 bol maloletý zverený do jej osobnej starostlivosti a rozsudkom Okresného súdu v Kežmarku P 53/00-73 bol otec zaviazaný platiť na maloletého výživné vo výške 600,- Sk (19,92 eur) mesačne. Súď pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti vychádzal z príjmu otca. Maloletý od 01.09.2014 nastúpil na štúdium na Strednej odbornej škole informačných technológií Y. L. L., pričom sa podstatne zvýšili náklady na jeho štúdium. Keďže je ubytovaný na školskom internáte je nutné uhrádzať 20,00 eur na ubytovanie a cca v priemere asi 70,00 eur za mesačnú stravu. Mestská doprava a autobusová doprava domov ho stojí mesačne 17,00 eur. Taktiež sa podstatne zvýšili z dôvodu jeho fyzického rastu náklady na ošatenie a hygienické

potreby. Keďže je na internáte týždenne mu matka dáva vreckové 20,00 eur. Vo voľnom čase sa maloletý venuje čítaniu kníh, lebo na iné krúžky či aktivity matka finančne nestačí. Podľa vedomostí matky sa od posledného rozhodnutia o výživnom podstatne zmenil aj príjem otca maloletého a z časového hľadiska od rozhodnutia o výške výživného prešlo 10 rokov. Matka momentálne poberá podporu v nezamestnanosti do konca septembra 2016. Rodinné prídavky jej boli od 01.11.2015 zastavené z dôvodu, že jej terajší manžel pracuje v zahraničí. Vo Francúzku si požiadali o prídavky, ale neúspešne. Od októbra 2016 keďže nemá prácu nebude mať nárok na žiadne sociálne dávky. Z dôvodu, že od poslednej úpravy výživného došlo k zásadnej zmene pomerov na strane maloletého ako aj na strane otca, matka navrhla, aby súd zvýšil výživné zo sumy 19,92 eur mesačne na sumu 200,00 eur mesačne.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom t.č. už plnoletého dieťaťa, otca, matky, kolízneho opatrovníka, oboznámením sa s obsahom spisového materiálu, najmä s rozsudkami Okresného súdu Kežmarok č.k. Nc 708/99-14, 4C 175/99 a P 53/00-73, rodným listom dieťaťa, potvrdením o návšteve školy, dokladmi o výdavkoch dieťaťa a matky, dokladmi o príjmoch a výdavkoch matky a s ostatnými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

4. Z rodného listu dieťaťa vyplýva, že jeho rodičmi sú matka B. V. a otec H. J. L.. Rozsudkom Okresného súdu v Kežmarku Nc 708/99-14 bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a rozsudkom Okresného súdu v Kežmarku P 53/00-73 bol otec zaviazaný platiť na maloletého výživné vo výške 600,- Sk (19,92 eur) mesačne. Z rozsudku vyplýva, že v čase určenia tejto vyživovacej povinnosti bola matka nezamestnaná a otec bol zamestnaný s hrubým príjmom 6.500,- Sk (215,76 eur) mesačne.

5. Dňa 27.03.2017 vykonal súd vo veci pojednávanie, na ktorom plnoleté dieťa uviedlo, že trvá na podanom návrhu tak, ako ho jeho zákonná zástupkyňa podala v čase, keď bol maloletý a žiada, aby súd otca zaviazal platiť na jeho výživu sumou 200,00 eur. Plnoleté dieťa v rámci výsluchu uviedlo, že býva v J. v rodinnom dome s matkou, otčimom a dvomi nevlastnými súrodencami, študuje na Strednej odbornej škole informačných technológií Y. L. L., je v treťom ročníku štvorročného štúdia, býva na internáte. Otec výživné na neho neplatí. Výdavky maloletého dieťaťa predstavujú: cestovné 37,00 eur mesačne, ubytovanie 27,00 eur mesačne, ZRPŠ 30,00 eur ročne, zbierka na stužkovú 100,00 eur ročne, školské potreby 20,00 eur mesačne, večere na internáte 30,00 eur mesačne, ostatnú stravu si hradí sám, dostáva od mamy 20,00 eur týždenne na stravu a dopravu, telefón 28,00 eur mesačne, oblečenie a obuv 30,00 eur mesačne. Na žiadne krúžky nechodí, lebo na to nemajú peniaze, chodí len na doučovanie v škole. V lete brigádoval, za zarobené peniaze si kúpil notebook a telefón. Počas školy žiadny príjem nemá.

6. Otec na pojednávaní dňa 27.03.2017 v rámci výsluchu uviedol, že býva s priateľkou, s ktorou má dvojročné dieťa. Jeho priateľka má okrem toho dve deti, ktoré majú 11 a 8 rokov. Bývajú spolu v podnájme v dvojgeneračnom rodinnom dome, kde majú k dispozícii tri izby. Okrem dvojročného syna H. E. má aj dcéru H. L., ktorá má 21 rokov, študuje na vysokej škole, na jej výživu bol rozsudkom súdu zaviazaný platiť sumu 100,00 eur mesačne, chce však podať na súd návrh na zníženie výživného. Na syna H. výživné pravidelne neplatil, teraz má nedoplatok cca 900,00 eur, vedie sa trestné konanie pre trestný čin zanedbania povinnej výživy. Otec pracuje ako taxikár na živnosť, jeho príjmy sú pohyblivé, v priemere zarobí 850,00 - 900,00 eur v hrubom, iný príjem nemá. Jeho výdavky predstavujú 150,00 eur mesačne na vysielacku na taxík, pohonné hmoty 100,00 eur, spláca leasing na auto vo výške 188,00 eur mesačne, platí poisťky na auto, leasing spolu s poisťkami vychádza na 240,00 eur mesačne. Za podnájom platí spolu s priateľkou 500,00 eur mesačne. Jeho priateľka pracuje popri rodičovskom príspevku ako upratovačka, jej príjem predstavuje cca 315-320 eur. Na telefón otec mesačne platí 15,00 eur. Otec nemá zaplatené odvody do zdravotnej a sociálnej poisťovne za obdobie posledných vyše päť rokov, má zdravotné problémy, má viacero exekúcií, kde sa vymáhajú nezaplatené leasingy, pokuty z Dopravného podniku aj za dopravný priestupok, odvody do zdravotnej a sociálnej poisťovne. Bol by ochotný platiť výživné vo výške 50,00 eur. Finančne mu vypomáha otec, ktorý býva v zahraničí, ale keď príde na Slovensko cca raz za pol roka, tak mu pomôže finančne napr. sumou 100,00 eur. Ďalej mu vypomáha aj krstná mama jeho dvojročného syna, ktorá nakupuje oblečenie a hračky. Otec žiadny majetok nemá. Auto, na ktoré platí leasing po zaplatení leasingu nebude jeho, keďže ho kupoval na leasing jeho bratranec.

7. Dňa 13.07.2017 plnoleté dieťa na pojednávaní uviedlo, že počas letných prázdnin si privyrába brigádnickou prácou ako skladník v P., pracuje od pondelka do piatka 8 hodín denne s príjmom 2,50 eur na hodinu. Otec na pojednávaní uviedol, že asi pred mesiacom sa presťahoval do 3 a pol izbového

bytu, keďže majiteľka rodinného domu, kde býval predtým sa rozhodla dom predať. Za byt platí s priateľkou podnájom 600,00 eur. Priateľka asi pred mesiacom dostala výpoveď z práce, hľadá si inú prácu. Otec nepodal daňové priznanie, nemal peniaze na účtovníka, bol na daňovom úrade, kde mu bola uložená pokuta vo výške 50,00 eur. Firma, s ktorou ako taxikár spolupracuje, mu nevystavila potvrdenie o zadaných objednávkach s odôvodnením, že ide o internú vec. Je ochotný platiť 50,00 eur, výživné už asi 2 roky neplatí vôbec. Návrh na zníženie výživného na jeho plnoletú dcéru H. doposiaľ nepodal, výživné nemá zaplatené za tri mesiace, t.j. dlh predstavuje 300,00 eur. Matka na pojednávaní dňa 13.07.2017 uviedla, že približne jeden mesiac pracuje na dohodu u zamestnávateľa H.. H. J. s príjmom 2,50 eur na hodinu, čo predstavuje 320,00 eur v čistom mesačne, keďže kvôli deťom pracuje len 6 hodín denne. Zároveň je evidovaná ako nezamestnaná na úrade práce. So svojim manželom má dve maloleté deti, synov J. - 6 rokov a U. - 5 rokov. Teraz chodia do letnej škôlky, v auguste letná škôlka otvorená nebude, preto s nimi bude doma a pracovať nebude. Jej manžel si vybavil živnostenské oprávnenie na stavebné práce so vznikom oprávnenia dňa 09.06.2017, pracoval pre jednu firmu ako živnostník, počas prázdnin však táto firma jeden a pol mesiaca nevykonáva žiadnu činnosť, preto teraz manžel prácu nemá a hľadá si nejakú cez internet. Ako živnostník manžel zarobil 1.200,00 eur. Spolu s manželom vlastní v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov rodinný dom, manžel vlastní motorové vozidlo, ona iný majetok nemá. Manželia splácajú hypotéku na dom so splátkou 208,00 eur mesačne a úver, ktorý si zobrali na rekonštrukciu domu so splátkou 230,00 eur mesačne. Na telefón platia 60,00 eur, internet a Magio 40,00 eur. Jej manžel má 2 maloleté deti z prvého manželstva, výživné je určené na sumu 200,00 eur mesačne, manžel má dlh na výživnom cca v sume 900,00 eur, ktorý bol zapríčinený tým, že otec H. neplatí na neho výživné.

8. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

10. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

11. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

13. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

14. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

15. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

16. Podľa § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

17. Vyššie citované zákonné ustanovenia vyjadrujú zásadu, že k zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Táto sa zisťuje porovnávaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je však závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností na strane či už oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Takouto zmenou pomerov môže byť zvýšenie nákladov dieťaťa v súvislosti s pribúdajúcim vekom, s fyzickým vyspíevaním, formami prípravy na budúce povolanie, ako aj zmena v možnostiach povinného plniť si vyživovaciu povinnosť v doterajšom rozsahu. V tomto prípade pôjde o rozšírenie alebo zúženie vyživovacích povinností povinného, jeho invaliditu, alebo také zvýšenie či zníženie (odôvodnený pokles) jeho zárobku či iných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného, a to nielen na krátky čas. Súd pri rozhodovaní o zmene výživného musí nielen celistvo zhodnotiť zmeny v pomeroch účastníkov, ale taktiež prihliadnúť aj na vývoj životných nákladov za obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom, tzv. valorizačnú klauzulu zakotvenú v ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine. Rovnako tak musí vychádzať zo všeobecného ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného (teda maloletého dieťaťa), ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (v tomto prípade otca maloletého dieťaťa). Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami, ako aj majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. V tejto súvislosti je významné i ust. § 75 ods. 1 /veta druhá/ Zákona o rodine, ktoré zakotvuje, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Navyiac súd prihliada i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a rovnako tak berie do úvahy prídavky na deti, ktoré sa sčasti podieľajú na úhrade potrieb detí.

18. V preskúmvanej veci súd teda zisťoval, či od posledného rozhodovania súdu o výživnom (t.j. od roku 2005) došlo k zmene pomerov na strane niektorého účastníka konania.

19. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že naposledy bola vyživovacia povinnosť matky v tom čase maloletému dieťaťu upravená rozsudkom Okresného súdu v Kežmarku sp. zn. P 53/00-73 zo dňa 05.04.2005, ktorým bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 600,- Sk (19,92 eur) mesačne. V čase určenia tejto vyživovacej povinnosti matka nepracovala, bola evidovaná ako nezamestnaná, otec pracoval, jeho hrubý mesačný príjem predstavoval cca. 6.500,- Sk (215,76 eur). V súčasnosti otec pracuje, jeho priemerný mesačný príjem dosahuje 850,00 - 900,00 eur, z ktorého musí mesačne zaplatiť 150,00 eur na vysielačku, 100,00 eur na pohonné hmoty a 240,00 eur na leasing a poistenie. Býva spolu s priateľkou, ich spoločným maloletým dieťaťom a dvomi maloletými deťmi priateľky v prenajatom byte, platia na podnájom 600,00 eur. Jeho priateľka je momentálne nezamestnaná, hľadá si prácu a poberá rodičovský príspevok. Otec má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére H., výživné bolo určené na 100,00 eur, otec má dlh na výživnom vo výške 300,00 eur. Matka pracuje na dohodu s príjmom cca. 320,00 eur v čistom, býva spoločne so synom H., manželom a ich spoločnými dvomi maloletými deťmi. Spoločne s manželom splácajú hypotéku a úver na rekonštrukciu domu, spolu mesačná splátka predstavuje 438,00 eur, okrem toho uhrádzajú aj náklady na bývanie ako elektrina mesačne 52,00 eur a plyn mesačne 80,00 eur. Výdavky na plnoleté dieťa predstavujú mesačne cestovné 37,00 eur, ubytovanie na internáte 27,00 eur, ZRPŠ a zbierka na stužkovú 11,00 eur, strava na internáte 30,00 eur, ostatná strava 11,00 eur, telefón 28,00 eur, oblečenie a obuv 30,00 eur a školské potreby 20,00 eur, spolu nevyhnutné výdavky na plnoleté dieťa predstavujú sumu 194,00 eur mesačne. Otec výživné na syna H. už dva roky neplatí.

20. Pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného je rozhodujúce posúdenie, či od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že naposledy súdom určené výživné už od roku 2005 (od účinnosti nového zákona o rodine) nedosahuje ani výšku minimálneho výživného, preto bolo zrejmé, že návrhu na zvýšenie výživného bude potrebné aspoň sčasti vyhovieť. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v prejednávanej veci od rozhodnutia súdu o určení výživného došlo k zmene pomerov tak na strane oprávneného dieťaťa, ako aj na strane jeho rodičov. Dieťa je od poslednej úpravy výživného o 12 rokov staršie, má teda vyššie potreby na stravovanie, obliekanie, školu, kultúrne, športové a spoločenské aktivity. Dieťa navštevuje strednú školu v L. L., býva na internáte, preto má zvýšené výdavky na ubytovanie a cestovné. Vekom sa potreby dieťaťa zvyšujú, preto už samotná skutočnosť, že od posledného určenia výživného uplynulo 12 rokov je postačujúca na zvýšenie výživného. Súd však zároveň zistil, že od posledného určenia výživného sa zmenili pomery aj na strane rodičov, otec dosahuje vyšší príjem, matka je zamestnaná, otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, matke ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Pri určení výšky výživného súd vychádzal z toho, že nevyhnutné výdavky dieťaťa predstavujú 194,00 eur mesačne. Na ich úhrade sú povinní podieľať sa obidvaja rodičia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Obidvaja rodičia majú okrem tejto vyživovacej povinnosti aj ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Rovnako aj obidvaja spolužijúci partneri rodičov majú dve vyživovacie povinnosti, preto v tomto ohľade sú pomery rodičov približne rovnaké. Matka pracuje na dohodu, dosahuje príjem 320,00 eur v čistom mesačne, otec pracuje na živnosť, dosahuje príjem 850,00 - 900,00 eur v hrubom mesačne. Z tohto príjmu však uhradza 150,00 eur na vysielačku, 100,00 eur na pohonné hmoty a spláca aj leasing na auto. Po odpočítaní týchto výdavkov otca teda možno konštatovať, že aj zárobné pomery rodičov sú približne rovnaké. Obidve spolužijúce osoby rodičov momentálne nemajú prácu, priateľka otca je približne mesiac nezamestnaná, hľadá si prácu, popri tom poberá rodičovský príspevok. Manžel matky je živnostník, avšak firma, s ktorou spolupracuje v lete nevykonáva činnosť, preto si hľadá inú prácu. Matka v mesiaci august nebude môcť pracovať, pretože sa bude musieť starať o dve maloleté deti, keďže letná škôlka v mesiaci august nebude otvorená. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd dospel k záveru, že životná úroveň oboch rodičov je približne rovnaká, preto považoval za spravodlivé nevyhnutné výdavky na dieťa (194,00 eur) rozdeliť približne na polovicu a preto zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na dieťa zo sumy 19,92 eur na sumu 90,00 eur, ktorú vzhľadom na okolnosti veci považuje za primeranú. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol. Súd však považuje za potrebné ešte poznamenať, že správanie otca nepovažuje za ekonomicky správne a rozvážne. Otec spláca leasing na auto, ktoré po splatení leasingu nebude jeho (bude patriť jeho bratrancovi), vedome nepodal daňové priznanie, za čo mu bola uložená pokuta, v exekučnom konaní sa vymáhajú pokuty v prospech Dopravného podniku a za spáchaný dopravný priestupok. Všetky tieto skutočnosti majú negatívny dopad na aktuálne majetkové pomery otca, teda otec sa vlastným nerozvážnym konaním dostal do nepriaznivej finančnej situácie, čo bolo tiež skutočnosťou, ktorú súd pri rozhodovaní zohľadnil.

21. Súd rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca spätne a to počnúc od podania návrhu dňa 16.09.2016, pričom nevyhovel návrhu na zvýšenie výživného od 01.09.2016, keďže nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by malo byť zvýšené výživné priznané spätne. Keďže súd zvýšil výživné odo dňa podania návrhu, bolo potrebné ustáliť aj výšku tzv. zročného výživného od 16.09.2016 do 30.06.2017. Otec bol do 15.09.2016 povinný platiť výživné vo výške 19,92 eur, ktoré však neplatil, od 16.09.2016 je povinný platiť 90,00 eur, preto súd ustálil, že mu vznikol dlh na zročnom výživnom za obdobie od 16.09.2016 do 30.06.2017 v sume 845,10 eur. K tejto sume dospel súd nasledovne: 35,10 eur za mesiac september a po 90,00 eur za každý z deviatich celých mesiacov omeškania. Zohľadňujúc finančné a sociálne pomery otca, ale aj požiadavku, aby bolo zročné výživné zaplatené v primeranej lehote, súd povolil otcovi zaplatiť dlh na zročnom výživnom v pravidelných mesačných splátkach po 30,00 eur spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti rozsudku tak, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

22. Keďže súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca, bolo zároveň potrebné vo výroku rozsudku rozhodnúť o zmene rozsudku Okresného súdu v Kežmarku č. k. P 53/00-73 zo dňa 5.4.2005, ktorým bola naposledy určená vyživovacia povinnosť otca na maloleté dieťa.

23. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Komárno.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Ak zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje osobitné náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podanie je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutia považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci (365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (§ 38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (376 ods. 1 CMP).